UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Theophilo episcopo et confessore. Cap[itulum]. lix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

¶ Rex iſte tāte fuit grauitatis: vt vix non ſine
maxima cauſa ꝓuocaret in riſum: vnde ⁊ ſemel
cū die paſche poſt prandiū valde rideret: et ex
hoc oēs mirarent: dixit rex ꝙ ꝑ ſpiritū viderat
ſeptem dormiētes in celio mōte: qui dudū ſuꝑ
latus dextrum iacuerāt: ſeverſos in ſiniſtrum:
qui donec ſic manerēt: multe in orbem perſe-
cutiones future forent. Sed poſt decurſum an
norum centū: iterū ad latus dextrū ſe verterēt.
Directi ſunt aūt a baronibus nūcij ex anglia in
greciā ad montē predictū apud epheſum ciui-
tatem. Qui per oīa ſicut rex dixerat contigiſſe
inuenerūt. Nam donec illuc nūcij peruenerūt:
oēs epheſiorꝫ populi: ꝙ ſeptē dormiētes in ſini
ſtrum verſi fuiſſent penitus ignorarūt. Qui tñ
modicis antea diebus ſuꝑ dextruꝫ latus illos
cognouerant dormiētes. ¶ Hic etiam rex circa
pauperes liberaliſſimus et humilis fuit. Nam
die quodā pauperē contractū incedere nō valē
tes ꝓprio latoꝝ carentē deuotus rex in hume-
ris ſuis aſſumpſit: et ipm a regali palatio vſqꝫ
ad ſcti petri ecclesiā baiulauit. Hic etiā ſepius
in hora cōſecrationis xpm in carne cōſpexit in
manibꝰ ſacerdotꝫ. Qui regno feliciter diſpoſi-
to quieuit in pace āno dñi. M.clxv. id. octobris.
Sepultus iuxta beati petri altare vbi et mira-
culis claret.

¶ De ſancto eduardo rege ⁊ mar. Cap. lviij.

EDuardus martyr
rex ſecūdus anglorꝫ: filius edu
ardi regis: vna cum patre ānis
duobus cuꝫ dimidio regnauit.
Tūc viſa eſt ſtella cometes apō
vicum regium: qui dicit calua:
ſignificās perſecutiōes in regno ſubſequētes.
Nam clerici intruſi ⁊ criminoſi a ſuis eccleſijs:
per dūſtanum archiepm cantuariēſem expulſi
noua prelia ſuſcitarūt omnibus pene eccleſijs
deuaſtatis: quos tamē vltio diuina puniuit: vt
ſupra dictum eſt in vita ſancti dūſtani. vij. idus
ſeptembris. Cū aūt mortuo egdaro rege edu-
ardus adhuc iuuenis eēt: ⁊ elfrida nouerca eiꝰ
olim regis vxor filium ſuū propriū puerulum:
necdum annorꝫ ſepteꝫ regem facere ꝓcuraret:
⁊ ob hoc cum quibuſdam ex baronibus conſpi-
raſſet. Dūſtanus eduardum: vtpote cui regnuꝫ
tanꝙ primogenito de iure debebat: contra vo-
tum illorum coronauit. Unde ⁊ regina turbata
in mortē regis machinari cepit. Cum auteꝫ die
quadā eduardus de venatione feſſus rediret:
⁊ illa ſitiēti poculū porrexiſſet ſatelles ab eadē
īductꝰ: regē potentē ſicca ꝑcuſſit ⁊ occidit. Et
cum ſero eſſet circa corpus ipſius: ſubito diui-
na luminaria micuerūt. Cuiuſqꝫ tactu claudus
greſſum: ⁊ mutus loquēdi vſum cōtinuo recu-
perarunt. Cūqꝫ ad corpus eius elfrida regina
in equo veniſſet: vt quaſi ſe de nece eius incul-
pabilem ſimularet: dum redire vellet: equus ſe
inde nullo modo mouere potuit: mutatoqꝫ alio
equo ſimiliter ⁊ tertio ſicut ⁊ priori cōtigit: vñ
ab oībus de morte regis rea iudicata eſt. Se-
pultus eſt aūt rex condigno matris honore mi
raculis clarēs. Elfrida vō regina videns vltionē
quā deꝰ fecerat in clericos eccleſiarꝫ perſecuto
res de homicidio condigne penituit: et in me-
lius vitam mutauit.

¶ De ſancto Theophilo epiſcopo
et confeſſore. Cap. lix.

THeophilus epiſco
pus apud antiochiam floruit.
Qui ſextus a beato petro apo-
ſtolo eiuſdem eccleſie ſedem te
nuit: et vir erudītiſſimus multa
ſapientia claruit: plurimoſqꝫ libellos compi-
lauit. In teſtimonium libros tres ad Anatho-
lium ſcripſit. Aduerſum Hermogenis hereſim
alium. Extant eius et alij elegantes ad edifi-
cationem eccleſie pertinētes: compoſuit ⁊ con
tra martionem librum vnuꝫ. Super euangelio
et prouerbijs ſalomonis cōmētarios ſe legiſſe
beatus tradidit hieronymus: qui cum ſuperio
rum elegantia non vident ſibi congruere. Qui
etiā marci antonini imperatoris temporibus
in pace quieuit tertio idus octobris.

¶ De ſancto Theophilo confeſ-
ſore. Cap. lx.

THeophilus cōfeſ-
ſor in ciuitate cilicie claruit.
Qui cū eēt eccl'ie vicedñs ec-
cleſiaſticas res: vtpote moribꝰ
⁊ ſciētia precipuus optime gu
bernauit: quem clerus ⁊ popu
lus nimium diligebat. Uacante vō epiſcopatu:
ipſum in pontificeꝫ omnis populus elegit: ſed
theophilus ſe indignū iudicans omnino recu-
ſauit. Ad metropolitanū aūt violenter a popu-
lo ducitur: ⁊ in epiſcopuꝫ ſibi dari ab omnibus
poſtulat. Sed ipſe penitus renuens: vix ab ipo
dimittitur: ⁊ alius in epiſcopum conſecratur.
Poſt dies modicos ad ſuggeſtionem emulorū
quorūdā theophilus ab epiſcopo de officio de
ponit: et in locū eius ꝗdā ex aduerſarijs ſurro
gatur. Deſperans iſte iudeum magum adijt: et
eius auxilium implorauit. Quem ille nocte ex-
tra ciuitatem adduxit: ⁊ diligenter monuit ne
crucem ſibi imprimeret: aut chriſtū vel ꝟgineꝫ
nominaret. Uocante aūt mago demones infi-
niti homines candidati eidem apparuerūt: qui
cū cereis ardētibꝰ ad regē ipſorꝫ diabolū ī thro
no aureo ſedētē: illū adducūt. Pro quo iudeus
genuflexo ipſius auxiliū poſtulauit. Ille theo-
philū officiū reſtituendū ⁊ maiorē adhuc faciē
dū ꝓmittit: dū tñ hic xpm ⁊ matrē velit abne-
gare: ⁊ diabolo ꝓfeſſionē facere: ⁊ abnegatio-
nis chirographum manu ꝓpria ſcribere. Theo